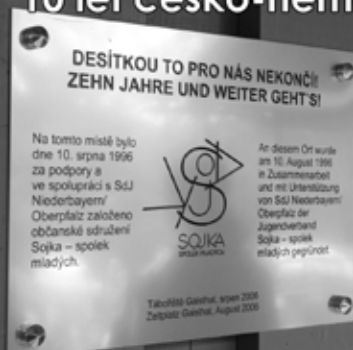


10 let česko-německé spolupráce



Knihka džunglí na Gaisthalu Junior



Gaisthal Klasik 2006

27.
8.

Lidské tělo



Madlesčin úvodníček 4

Co je neaktuálnějšího aneb Sojka ještě za tepla 5

Bu, bu, bu, bu, BULVÁR!!!! 6

Gulášek bez knedlíka, zato s předsedou! 8

Sojčí MOUDROSTI 9

Všechno se snědlo, ale co z toho se strávilo? 11

P. S.: Poldiho poštěhy 31

Výcuc ze sojčích zasedání 33

Špigyho kutírna 34



REDAKCE

Redaktoři:	Magdaléna Černá, Lukáš Kadleček, Michal Janoš, Petr Špičan, Petr Vondruška
Stáli spolupracovníci:	Leo Černý, Pavel Bobek, Zuzana Koslerová
Loga rubrik:	Zorka Krejčí
Design:	Ondřej Špičan, Michal Janoš, Petr Vondruška
Korektura textu:	Pavel Bobek
Adresa redakce:	Poříčí 1 b, Brno, 635 00, Telefon: 608/630386
Další kontakty:	E-mail: madleska@hotmail.com, sojka@sojka.cz

číslo 27, ročník 8, 2006



Miláčkové a Miláčky,

rok se s rokem sešel, a i když vám třeba pořád nešel, tak kdo by se z toho všel? Tedy spíš abych byla přesná – dva roky se s dvěma roky sešly a i když vám třeba pořád nešly, tak kdo by si házel mašli? Nacházíme se opět všichni na členském shromáždění, protože lepší program pro tento víkend není! A kdo tady s námi nehýká, ten je, jak já furt říkám, stará paprika!

Sojka si nabrousila opět pěkně ostré „Z“ obačisko, čeká vás spousta vzpomínek a fotek z léta. Doufám, že po výjimečném čísle, které jsme vyrobili k deseti letům, které bych tu ráda vyzdvihla a pochválila všechny aktéry, nemáte pocit, že je moc přezobákováno... Aneb doufám, že držet v rukou čerstvé číslo našeho plátku je pro vás stále symbolem našeho společného sojčího splnutí ☺

No, uznávám, že už to zní trochu jako agitka jehovistů, ale znáte mě, jak to myslím. Zkrátka snad máte radost, že jste během pár měsíců obdrželi takovou megaporci sojčího guláše a sojčích akcí! Stalo se toho mnoho a hlavně toto číslo je tu od toho, abychom si to všechno zrekapitulovali a připomněli!

Tak co tu dnes najdeme? Najdeme pár převratných novinek v rubrice „Za tepla“, a to takových novinek, které – troufám si říct – mění od základů lidské životy. Upozorňuji, že tentokrát to není tiskařským šotkem, že nenajdete rubriku „Delikatesy“, aneb pozvánky na akce, protože až budete v rukou držet tento výtisk, tak bude probíhat tak trochu zasloužená pauza po nabitě době a nebudou chvilku žádné

hromadné taškařice!

Jinak si zavzpomínáme na jedničku a dvojku táborů, hlavně vy, táborníci, si můžete opět poplakat, podívat se na své kamarády na fotkách a hlavně si přečíst jejich i své postřehy z jednotlivých dnů! A už tady, v úvodníku předesílám, že ty chybičky v těch zprávách jsou autentické, přepsané a neupravované, takže mnozí z vás to radši před účama schovejte!!!

A krásné vzpomínky neminou ani naši slavnou desítku, o které se tady na tom svém malém prostůrku rozepisovat nebudu, protože by se z úvodníku stal i zakončováček, aneb popsala bych s radostí na toto téma třeba celé vyměřené stránkování Zobáku. A tak se jukněte do rubriky „Co všechno se strávilo“.

Kromě popsaných stránek na toto téma vás čeká bonus v podobě filmu Tiny Weiserové, která se po děsně dlouhé době vrátila do zeleně našeho milého tábořiště. Celou akci natočila a sestříhala, je to taková její vzpomínka na ten jedinečný víkend.

A ještě, kdo jste byl na deseti letech, máte k tomuto exklusivnímu plátku přibalen film „Desítkou to pro nás nekončí“. Kdo jste nebyl a film chcete, tak se ozvěte a nějak se domluvíme. Za mírnou úplatu bude váš!

A to je dneska už všechno, ne? Sami se bavte, sami čtěte, hlavně smíchy neumřete. Haháá!

Z.4.D.



Sojka za tepla

Novina letošního léta – máme další holátko – malé sojátko, Markétku Andrlouvu! Gratulujeme mamince, tatínkovi, bráchravi Vojtovi a nejvic té malé holíčce, že je na světě!!! Narodila se 30.7., slavnostní novinku jsem se dozvěděla, když jsem seděla v autobuse na cestě do Gaisthalu na první etapu. Tak se nám to pěkně rozrůstá a tady máte foto šťastné rodinky.



Zpráva, která již poměrně vychladla, jelikož se týká již proběhlé akce – a to deseti let Sojky, ale neztrácí nic na svém glancu a důležitosti! Oslava deseti let mohla být velkolepá také proto, že jsme byli úspěšní se svým projektem na Fondu budoucnosti a dostali jsme na tuto akci grant, který nám ji částečně pomohl ufinancovat :-)

Na deseti letech Sojky byla podepsána deklarace, či takové prohlášení, o vzájemné spolupráci Sojky a SdJ. Kdo chcete vidět, co se v ní píše, najdete ji na našich webových stránkách. Tak si ji přečtete, ať jste moudří!

Vdala se nám stará Sojka Klárka Bobková. Někteří z nás byli přítomni, zde pár fotografií! Byla to svatba jak se patří, novomanželé zářili, hosté pařili! Jedna z nejdojemnějších chviliek bylo i krátké vystoupení tatínka nevěsty zpěváka Pavla Bobka. Pan Bobek sice po všech patáliích se zdravím, které ho v poslední době potkaly, veřejně nevystupuje, ale na svatbě své dcery se „neudržel“ a zazpíval jednu z nejoblíbenějších „Pojď stoupat jak dým“.

No a bratr nevěsty, náš předseda, si svatbu také užil převelice, Zobáku se podařilo vyšpionit, že slavil do sedmi do rána!!!



A z těch obecnějších novinek – pro vás potáborové neSojky, pokud se chcete k nám přihlásit, stačí na webu vyplnit formulář a zaplatit členský příspěvek 100,- Kč na rok. Veškeré instrukce najdete na www.sojka.cz, pod odkazem „jak se stát členem“ nahoře na liště.



To bylo ale divný léto, co říkáte? Nějaký kratší, nepřišlo vám? Pravda, možná to bylo tím, že celý srpen byla kosa jako v psírně a člověk z toho měl spíše takové ty nálady jako o Vánocích. A navíc oslavy desátého výročí Sojky při deseti stupních – to byl hotový silvestr, takže v podstatě se není čemu divit. Se špatným počasím taky úzce souvisí můj první postřeh!

Základní vrozený reflex každého z nás je ten, že pokud venku prší, utíkáme se schovat někam pod střechu. A pokud je navíc k tomu dešti ještě pořádná zima, bývá nejlepší se schovat pod střechu obezděnou (tzv. dům). A věřte mi, nebo ne, zrovna takový reflex se v důsledku mizerného počasí projevil u známého pouličního prodejce elektroniky Michiho! Copak červenec, to bylo ještě všechno v cajku. Počasíčko jedna báseň, notoval si Michi. Ovšem pak přišel srpen, pomalu mráz atd.. A Michi řekl DOST! Našel si v Čelákovících v samotném centru města útulný krámeček k pronajmutí, krásně si ho vytopil a teď se chystá veliké slavnostní otevření! Vlastnit svůj kamenný obchod, to není jako práce s buzolou, přátelé! Vyžaduje to podnikatelského ducha a notnou dávku odvahy! *Proto bulvár Michimu přeje všechno dobré, ať mu do jeho vytopené komůrky chodí co nejvíce bohatých zákazníků, ať je třeba jedna z nich taky zákaznice, ať je pěkná, hodná, mladá, inteligentní a volná a ... dál už to nechme na něm! ;)*

Kolik myslíte že máme v republice vystudovaných právníků? Docela dost, že? Jednoho dokonce i v Sojce. Ale co takhle právníček? Těch už tolik není! Většina holek o

tom umí leda tak dobře kecat, jak by chtěli na práva, jak by to byl jejich sen, ale skutek utekl! Ovšem proč bych vám to sem psal, kdybych neměl něco v rukávu, co říkáte? No jistě! Jako čerstvě přijatou právničku bych vám rád představil Marii Terezii Pražskou, paradoxně přijatou do Plzně. *Obrovská gratulace, Terko! Ale hlavně si dej majzla na ty plzeňský restaurace! Strašně dobře tam totiž vařej ;)*

Když sme u těch přesunů radních za studiem, nemohu nezminít budějčičáka Špigyho, který jakožto novopečený bakalář posílá Jihočeskou univerzitu ke všem čertům a vrhá se po hlavě do magisterského studia v Brně na univerzitu Masarykovu, kde mu už rok prošlapuje cestičku Lenička, aby to Peřánek neměl moc těžký. A společně taky právě teď shánějí bydlení, člověk by řekl – idylka! *Varování: V Brně se za pražský přízvuk řeže ruka nad loktem. Uč se hantec! A to rychle!*

A do třetice stěhování! Tentokrát teda jenom v rámci města, ale taky zajímavé! Jedná se totiž o Móňu, přátelé, a ta nezajímavé věci zkrátka nezažívá. Řekla sbohem rodnému paneláku na Bolevci a nyní žije s „colombovou manželkou“ na druhém konci Plzně. Bydlí samozřejmě s přítelem, ale protože ho nikdy nikdo z nás neviděl, vysloužil si takhle pěknou přezdívku. *Co k tomu dodat? Snad jen, Móňo, pokud k tobě přijedem po pátý a Golímek bude zase na nákupu, tak si už dovopravdy budu něco myslet!*

Pomatujete si ještě, jak jsem před pár lety psal o tom, že si Poldis koupil nový fáro? Že to není zas tak dávno? Nějakých pět let, co to v Sojce

je? No tak si představte, že už si s Madles koupili druhý! Dvě auta ve dvoučlenné rodině, panečku, každej pěkně svoje, hmm, ti dva se mají! Madlesčino auto ovšem není jen tak ledajaké! Tzv. „černá kobra“ už vystřídala hned několik sojčích majitelů. Nejprve jí vlastnil Mara (jakožto v podstatě novinku, výkřik techniky), poté jí prodal Davovi (to už byla kobra v nejlepších letech..) a od Davy dojelo autíčko přes Gaisthal až k Madle před barák. *Modleme se, aby od toho baráku ještě odjelo, nebo kdyby ne, tak si ho další potenciální majitel Davča Šimek přinejhorším odtlačí ;)*

Takový byl sedmadvacátý bulvár! Líbil? Nelíbil? Klidně mi napište, budu rád! Ještě mám na závěr přichystanou veselou tečku.

Baví se Čech a Moravák :
Čech: "Moje žena strašně smrdí potem."
Moravák: "To ta moja smrdí před tím aj po tem."
Lukáš





Milé Sojky, milí Sojci,

„šustí, listí šustí, čeká, až se pustí...“ – létu už nadobro odzvonilo a máme tu podzim, pro někoho barevný, pro někoho šedivý. Sojka se však ještě před zimou chystá na důležitou událost: se sudým rokem tu totiž máme další členské shromáždění, a já mám možnost vám naposledy jakožto předseda z let 2004-2006 sdělit, co mám na srdci.

Tak se na to podívejme: Jeden by to ani neřek', že už jsou tomu zase dva roky, vždyť číslo 2004 je pořád jedním z těch, nad kterými uvažuju, když mám někam napsat aktuální letopočet. Když si ale na druhou stranu vzpomenu na to, co bylo v roce 2004, připadá mi to pomalu už jako pravěk! Tehdy jsem měl strach sám ze sebe, strach, že snad zklamu něčí naděje a i přes veliké úsilí se mi nebude všechno dařit tak, jak by si ostatní – tedy vy, Sojky – přáli(y). Ne že by všechno proběhlo úplně bez určitých tření a sem tam i zaskřípání, přesto s radostí zjišťuju, že nám Sojka letí dál a že obměna na postu jejího kočího se obešla bez velkých kotrmelců.

Co se tedy za ty dva roky povedlo a co ne? Máme na kontě dalších šest táborek, jedno sympozium, jeden „japácký“ víkend, dva plesy, osm přípraváků, devatenáct zasedání rad, tři sezení s SdJ, pro mě neznámý počet zasedání dozorečí rady, sedm vydání Zobáku, osm podaných a úspěšných projektů na ministerstva a další instituce a tak dále...a jako třešničku na dortu velkolepou oslavu deseti sojčích let. Vypadlo nám však jedno sympozium (2004), stejně tomu bohužel bude i letos, takže to skoro vypadá, jako by už mělo být tradičně konáno

jen každý lichý rok. Zažili jsme dalekosáhlé personální změny na německé straně. Několik zatěžkávacích zkoušek, které jsme za ty dva roky zakusili, jsme však podle mého názoru zvládli výborně – a je to jen a pouze díky lidem, které Sojka má – těm, kdo se účastní táborů, kdo vedoucí, kdo ochotně pomůžou a rádi si trochu zakřepčí, i když už účastnickým i vedoucovským letům odrostli nebo z důvodu jazykové bariéry na tábor jako „betreueři“ nemohou.

Skoro by se chtělo říct, že všechno dopadlo dobře, zavřít knihu (nebo chcete-li: Zobák) a jít si lehnout za pec. Jenže tak to bohužel nepůjde, přátelé – Sojka jede (teda letí) dál a ani na chvíli se nezastaví!!! Odchod z rady oznámili dva ostřílení pardálové, proto čekáme na nové tváře, na mladé síly, jež se budou ochotny poprat se s výzvou, kterou Sojka představuje. Ale nemyslete si, pouhopouhé osvícené mozky tu naši nezbednou Sojku nespasí – krom nich také potřebuje členy jaksepatří, takové, co za Sojkou pojedou třeba i na konec světa, co s sebou přivedou nové účastníky, co prosedí občas celou noc ať už zabráni do kdekjakých moudrých debat nebo sepisující u ponurého svitu a hučení několika šedivých krabic zvaných kompjútr různá úřední lejstra.

Doufám, že mi rozumíte (a že si z mých spisků taky něco vezmete za své ☺), zatím se s vámi loučím a přeji šťastnou volbu na členském!

Pája



Moje milé Sojky,

zdravím vás, zdravím vás a jsem tu zas, neb je právě pravý čas, něco napsat a pozdravit vás.

Počkejte, přemýšlím, kde jsem to skončila minule? Opravdu nevím, nevím..už jsem vám vyprávěla o bydlení v Praze? Že neeee – velká chyba – VELKÁ.

Tak se opět pohodlně posaďte, hod'te nožky nahoru a jedeem.

Věřte nebo ne, moje nohy toulavé se již 6 měsíců toulají pouze po Praze, kde jsem se usadila a našla práci. Abych každý den nemusela jezdit ze Žatce do Prahy, našla jsem si byt (to jsem holka šikovná – pochválit se musím, nikdo jiný to neudělá). A řeknu vám – nebyla to zrovinka legrace.

V březnu jsem dostala typ na krásný byt v Holešovicích a hned jsem se dohodla s majitelkou o pronájmu. Představa brzkého bydlení mě těšila a začala jsem se těšit na zařizování bytečku. Jednoduše řečeno, byla jsem šťastná jako blecha. „Měla jsem opravdu štěstí,“ říkala jsem si.

Za několik dní volá paní majitelka a vysvětluje mi, že ještě chtějí s manželem vyměnit plynové topení za elektrické a že moje stěhování musí „chvilí“ počkat (tehdy jsem netušila, že to budou skoro dva měsíce). Moje sestra už rok pracovala v Praze a bydlela na ubytovně pro zdravotní sestry. K mému velkému štěstí (promiň, Alenko (to jest moje sestra)) byla 4 týdny nemocná a léčila se pěkně v pohodlí u

maminky v Žatci, což se mi opravdu hodilo. Když se vrátila do práce, bydlela jsem u koho se dalo (to víte – „socka“).

Skoro po dvou měsících přišel velký den S – stěhování. Musela jsem si koupit nábytek a postele. Šetřila jsem, kde se dalo a dohodla jsem se s tátou, že koupíme prkýnka v Baumaxu a pak je stlučeme do tvaru postele :o) No, naše šetření nebylo moc úspěšné, jelikož tátu na parkovišti před Baumaxem vykradli a škoda byla opravdu nemalá (co vám budu povídat). Ach – super začátek, co?

Aby byteček byl ještě hezčí, koupila jsem si ochranné brýle, váleček na malování, barvu a dala se do škrábání, bílení, „oranžování koupelny“ a „zelenování záchodu“ :o). Když člověk chodí do práce, moc času nemá, a tudíž mi celé malování a gruntování bytu trvalo skoro měsíc. Pot a dřina se vyplatila a já byla se svým dílem spokojena. Jupííí.

A pak to začalo – „vstávej, vstávej“, volala v 5:30 hystericky moje sestra. Celá věda byla v tom, že nám tekl záchod a před týdnem sousedce praskla nějaká roura u záchodu, vytopila 4 patra pod sebou :o) a sousedi ji začali nenávidět. U nás to tak dramatický spád nemělo, zavolali jsme opraváře, vyplázli 1000 Kč a další katastrofa byla zažehnána.

Nicméně investice do bytu se množily a množily a vrchol teprve měl přijít. Paní pošťačka nám hodila nemilé psaní s výpovědní lhůtou do schránky. V dopise stálo: „Milá Alenko, je mi to moc líto, ale musíte se co nejdříve odstěhovat. Tento byt potřebuji pro dceru, která se nyní



rozešla se svým přítelem.“ **Néééééé!**

Pěkně s námi vypekli, vydrhli jsme tu špinu, vymalovali, opravili záchod...o(No nedalo se nic dělat a celá mašinérie s hledáním bytu mohla začít na novo. 3x hurá.

PS: znáte to...**těžko na cvičišti, lehkou v boji**.... druhé hledání už bylo klidnější, našla jsem si byt přes realitní kancelář (která si to, jen mezi námi, nechala pěkně zaplatit), nyní bydlím v úplně novém bytě s pořádnou smlouvou.

PS2: Pro zvědavé Sojky: nějaké peníze za záchod a malování jsem dostala nazpět (musela jsem si je ale vybojovat).

Tak to pro dnešek stačí, musím se vrátit k práci. Už se na vás těším, mějte se zatím krásně a dávejte na sebe pozor.

Vaše usměvavá

Zůza





Všechno se snědlo,
ale co z toho se strávilo?

Gaisthal Klasik 2006

Dobré ráno, dobrý deň, vylezté ze stanů veň, nekoukejte našvaňé, čeká nás teď snídaňé.

Dámé si téď chlebkáá, jéé to našéé klasikáá, s mááslem a marmoškoůů nééboó óóvesnou vlóóčkoůů. Takýý jednoó zvířáátkóó !!! Vzpomínáte si? Všem jedničkářům se zajisté rozsvítila očička (určitě svítí úplně stejně jako ony minizkumavky se zázračným protilékem, který jsme společnými silami vyvinuli jedné srpnové noci), vašimi mozkovnami se teď asi mihli všichni ti, se kterými jste prožili čtrnáct bezstarostných dní, někteří možná v tom svém rozsvíceném očičku zamačkávají slzu a jsou smutní, že tihle gaisthalští kamarádi jsou zase tak daleko. Naštěstí srdce neznají žádné kilometry.....

Ách, tedy přiznám se Vám, že jsem se při psaní těch úvodních řádků sama nějak rozesmutněla. Původně jsem to vůbec neměla v plánu, začít takhle nostalgicky, jenže znáte to, emoce jsou emoce, a ty když na vás přijdou, tak se zkrátka nedá nic dělat. Ale pryč se smutněním a špatnou náladou, proto si přeje Zobák nečtete...

Tak tedy letošní ročník tábora Gaisthal Klasik začal 30.7. v odpoledních hodinách a trval přesně třináct dní. Mohl trvat o čtvrt hodinku déle, jenže co se nestalo – vedoucovský doprovod i zbytek osádky se nechal unést filmem Jak vytrhnout velrybě stoličku a pan řidič, neznalý okolí, tak s natěšenými účastníky přešel odbočku do tábořiště a jel dál do deset kilometrů vzdáleného Oberviechtachu a zpět

☺. Po bonusové projížďce už ale vše vypuklo naplno a posádka toulavého autobusu se ocitla na akademické půdě Univerzity Gaisthal a její fakultní nemocnice. Pár dní pokojně studovali a vstřebávali nové poznatky, nic nespědčilo o tom, že by pokojný chod naší univerzity mohlo něco překazit....

Jenže jednoho večera byl do nemocnice převezen pacient nakažený neznámým virem. Pacienta se našim lékařům již bohužel nepodařilo zachránit. Naneštěstí se tímto virem nakazil i patolog, jenž tělo ohledával, a tak jedinou šancí, jak nakaženého kolegu zachránit, bylo zmenšit se pomocí nejnovějšího japonského vynálezu – zmenšovací pilulky, vstoupit do nakaženého těla, důkladně ho prozkoumat a zjistit, co vlastně není v pořádku. Informace, které se studenti dozvěděli v prvních dnech svého pobytu, se jim na nebezpečné misi za záchranou nakaženého kolegy více než hodily. V průběhu putování jeho tělem studenti svým starším kolegům dokázali, že jsou těmi pravými na správném místě. Snaha, kterou jednotlivé týmy vynaložily na vývoj účinného protiléku, byla obrovská. O to větší pak bylo zklamání, když ani jeden z medikamentů nepůsobil. Spásná myšlenka vedoucích kapacit našeho ústavu – Koníka a Špigihho, smíchat všechny medicíny dohromady, nám vrátila úsměv na tváře. Lék zabral a nemocný Bob se probral z komatu!

Všechno se snědlo, ale co z toho se strávilo?

Neděle 30.7.2006

Dnes byl první den a vše se rozjelo. Rychle jsme se seznámili. Lidičky jsou tu moc fajn, vedoucí taky a program? - super! Dnes jsme třeba se něco dozvěděli. Takže jsme chytřejší. A pak jsme hráli Bingo, no a kvíz. Ve volných chvílích jsme hráli pinec, až se z nás kouřilo. Nejlepší to šlo Móně, Madle a Kačce. Někdy v noci jsme se z fakultní nemocnice přemýstili do těla nemocného pacienta a ...se dozvíme až později. Takže za 1. úvodní den, díky.

Zuza Kopecká



Neděle 30.7.2006

Nachdem 51 Medizinstudenten am Sonntag den 30.07.2006 in der Universitätsklinik Gaisthal angereist waren, konnte endlich das Studium des Körpers beginnen.

Die interessierten Studenten wurden zuerst mit den Regeln der Uni vertraut gemacht und machten sich anschließend bei einem unterhaltsamen Kennenlernabend miteinander vertraut.

Danach bezogen die motivierten Teilnehmer ihre gemütlichen Zelte, bereiteten sich mental als wie auch körperlich auf den nächsten Studientag vor und schliefen friedlich unter Gaisthals Sternenhimmel.

Pondělí 31.7.2006

Snídaně byla moc dobrá. Cornflakes mám fakt ráda a je k tomu spousta druhů příloh. Celkově je tu jídlo lepší, než na jiných táborech. Program, na který jsme šli kvůli špatnému počasí, se mi moc líbil a zaujal mě, ale pozdější přístup k pozvanému hostu byl šokující. Nikdo si ho nevšímal. Host se tu jen poflakoval a zjevně nudil, což mi nepříde jako zrovna pěkná odměna za jeho zajímavé povídání. Bylo nám ho celkem dost líto. Divné je, že se tu dělá každý rok téměř to samé, ale alespoň tematika je jiná. Mohlo by být víc času na sprchování večer, ale alespoň jsou otevřené sprchy přes den. Moc nechápu, proč se jmenuje ráni a večerní zpívání slavnost, ale v poho...Večerka je dost brzy. Moc se mi líbila akce, kterou si připravili vedoucí, hezké kostýmy a moc hezky to vyzdobili v táboře. Dneska mě moc bavilo navlíkat korálky taky se mi líbil program odpoledne. Bylo to hezky nachystané.

Eliška Střesková



Pondělí 31.7.2006

Dnešní den začal celkem obvykle - po nevídaném budičku v 7:00 jsme byli donuceni ke sportu. Moc příjemné mi to nepřišlo, ale zase jsem to čekala drastičtější. Ze snídaně mi nejvíc jelo Múslí a to s vločkami, kukuřičnými lupeny, rozinkami a oříšky všeho druhu. Z dopoledního programu jsem si nejvíc užila Taibo. Cvičila jsem ho poprvé. Ale naše snaha nadřtit se ráni a večerní píseň a ještě k tomu taky německy - se nesetkala s úspěchem. Na Ondrově kurzu němčiny jsem ze sebe vysoukala pár vět o sobě a dál už jsem fakt nerozuměla...! Před obědem nám moc bodla studená sprcha. U oběda mi nejvíc zachutnal salát. Vyprávění starého pána mi přišlo smutné, ale upřímě - z té nekonečné přednášky mě bolel celý člověk. Večeři hodnotím jako standart a salát mi opět chutnal nejvíc. Noční budiček byl peklo, ale přežili jsme to.

Tak bye

Em

Pondělí 31.7.2006

Die Stationen des vormittaglichen Programms waren abwechslungsreich. Der Tschechischkurs war interessant, aber wir mussten die Wörter und Regeln sehr schnell können. Der Tai-Bo- und der Karatekurs warenwitzig und anstrengend. Beim Singen konnten wir das Morgen- und Abendlied besser kennenlernen.

Am Nachmittag gefiehl mir die Vorlesung mit Herrn Fritsch über den 2. Weltkrieg und das Gespräch mit Konny über den Ursprung der SDJ sehr gut.

Der Spieleabend war lustig, erholsam und ein gelungener Abend.

Als wir um 1 Uhr nachts aufgeweckt wurden,

waren wir müde, aber das Aufstehen lohnte sich, da wir eine Reise in den Menschlichen Körper machen durften. Das hat mir sehr gefallen.

Maria Kusbauer

Úterý 1.8.2006

V noci nás vzbudili, že jo? A bylo představení, který bylo velmi, ale velmi hezké. Vstoupili jsme do nemocného Boba! Tím jsme mohli déle spát. Mno a když jsme ráno probudili, nevěřili jsme vlastním očím. Všude to vypadalo jako v Bobově bříše. U záchodů byli střeva a místo kuchyně žaludek. Snídaně jako vždy supr a po snídani program. Dostali jsme Laufzettel a vyrazili do civilizace. Celé dpoledne jsme běhali v Gaisthale. K obědu byla podivná rýže s něčím, co vypadalo jako zelenina a podle reakcí ostatních, to také zelenina byla. Prasečák měl hody. O poledňáku jsme vyrazili do městečka. Odpoledne byl Paarlauf a zájmové skupiny. K večeři byla houbová polévka a jako druhý chod chleba, máslo, salám a sýr. Večer byl velmi akční. Celej den báječně utekl. Doufám, že jich bude na našem táboře více. Jen to počasí je na nic.

Mareček Rumlíček



Všechno se snědlo,
ale co z toho se strávilo?

Úterý 1.8.2006

Když bylo půl jedné ráno, tak chodili vedoucí a všichni budili. Nikdo nevěděl co se bude dít.... mysleli jsme si že bude noční hra! Ona ovšem nebyla ☺ - vedoucí pro nás připravili scénku. Když scénka zkončila tak si šli všichni lehnout do svých stanů a spát ☺. Budíček byl i přes noční scénku stejný jako vždýcky. No musím říct, že byli všchni taková mrzutí - nikomu se nechtělo vstávat! Ale pak už všichni vsali a šli si čistit zuby, atd... Prostě jako každé ráno. Potom byla ranní slavnost kde jsme zpoivali „Dobré ráno, dobrý den...“ a pak jsme se dozvěděli další zajímavé moudro. Po snídani byla hra která byla ve vesnici. Museli jsme udělat různé úkoly a zjistit otázky které jsme měli zadány na papíře. Přišli jsme (nebo přiběhli) a pak byl oběd. Po obědě bylo volno a po volnu jsme se sešli všichni v hale. Každý si vybral lísteček na něm bylo napsané třeba levé oko - a musel se hledat ten druhý. Prostě jsme byli v párech podle papírků. Pak se chodilo po 4 minutových intervalech na fotbalové hřiště. Běžel se totiž parlauf. Když každý doběhl hned šel do sprchy ☺. Na večerní program byly také připravené hry a potom jsme šli k vlajkám a zazpívali večerní píseň. Pak jsem si šli vyčistit zuby a spát! ☺

Kája Slivičová

Úterý 1.8.2006

Pro:

das Essen war enorm geil; Programm war auch nich schlecht; Tic Tac mitten in der Nacht; ...

Contra:

Frühsport war sehr anstrengend; miten in der Nacht wecken: verdammt, war zwar ein gutes Schauspiel mit netten Effekten. Aber Verdammt

nochmal, es war 1 Uhr nachts.

Anonym

Středa 2.8.2006

Dneska to bylo celkem dobré, i přesto že nevyšel program. Trochu jsme se přičili první pomoci a vymýšleli jsme choreografii na zítřejší Karaoke show. Večer nás čekalo Disko*, kde jsme si náramně vybili energii. Také bych chtěl všem voličům poděkovat za zvolení na mluvčího táborového parlamentu. Mysím, že se všichni náramně bavili a co se týká programu nevidím jedinou chybičku.

* s výbornou scénkou s anglickými Djs

Alfréd Kočí



Středa 2.8.2006

No tak jak popsat tento den, tak začnu asi tímhle, takže: ráno jsme vstávali asi v 8 hodin kvůli tomu, že nám v noci vedoucí hráli divadlo samozřejmě jsme měli i rozvičku, kde jsme dělali naše oblíbená „Káčátka“ a po rozvičce byla ranní slavnost. Když jsme dozpívali šli jsme si udělat ranní hygienu a podívat se na program dne a služby. Jak jsme uviděli ten program, tak jsme se zalekli. Bylo tam napsaný, že od půl 11 do 18 hodin někam půjdem a pravděpodobně

Z.14.D.

dlouhou trasu v tom tam přišel Domi a řekl vždyť to sou jen čtyři stromy. Tak jsme se zasmáli a šli do stanu a pak na snídani. MŇAM ta byla dobrá měli jsme všechno jako obvykle až na Nutelu. Po snídani jsme měli volno a o půl 10 jsme šli na verandu, kde nám ukazovali První Pomoc. Po přednášce jsme si to všechno vyzkoušeli a vedoucí donesli různé hry, které jsme měli hrát pokud teda chceme. Na oběd byla taky dobrotka a protože ve volném čase po obědě začalo přšet tak se tak předěsně velká trasa se 4 stromama zrušila a vedoucí vymysleli náhradní program a to ten, že si vytvoříme skupiny a vymyslíme klip, protože bude karaoke, ale až jinéj den. Tak to bylo super všichni nacvičovali a každý měl svůj čas kdy si to můžou vyzkoušet s hudbou a se vším. Tak to všichvni odzkoušeli, šli dolů na fotbalové hřiště, kde jsme hráli zajímavé hry myslím, že jedna z nihv se jmenovala hra na Pejska a kočičku. To byla super hra. Potom byla večere a po večeri naše oblíbená DISKOŠKA, kde jsme měli DJ z Londýna. A ještě před začátkem Diskotéky jsme zvolili na kousky papírků 2 mluvčí táborového parlamentu. Když začala diskotéka, tak jsme začali všichni tancovat no prostě super úplně úžasný. Asi v polovině nám vyhlásili výsledky a to takové, že vahrál Alf a Verča po jejich prosloveh se pokračovalo dále, ale už asi jen 2 písničky a proto verča zaspívala, krásnou písničku, která se jim moc líbila a proto nám pustili poslední písničku a proto ploužák a potom jsme šli na večerní slavnost. A spinkat to bylo asi 10:35. Prostě tento den byl úžasný a suprový. A doufám, že si hlanvě tu DISKOTÉKU zopakujem.

Kamila Pazourková

Středa 2.8.2006

Morgens wurden wir mal wieder durch die ausgezeichneten Tschechisch-Sprachkünste unserer deutschen Betreuer (rychle, rychle, aufstähään) zum Aufstehen gezwungen. Zum Frühstück gab es diesmal die absolute Luxusausstattung: Schokoladenbrotaufstrich wobei unser Becher in weniger als 5 Minuten leer war. Darauf folte ein recht interessanter Erste Hilfe Kurs, bei dem wir doch einiges lernten. Dann kam endlich mal ein entspannendes Programm. Da die Wanderung ausfiel konnte man sich ein Brett- oder Kartenspiel aussuchen. Zum Mittagessen gab es Chillli, das war außergewöhnlich lecker (im Vergleich zum Gemüse-Reis-Gemisch vom Vortag). Bei der Vorbereitung zum Karaokeabend durfte man endlich mal selbst Gruppen bilden. Doch als wir uns nach einer halben Stunde endlich für ein Lied entschieden hatten, begann die Arbeit erst richtig, wobei sich der tschechische Teil unserer Gruppe sehr zurück hielt. Nach dem Abendessen gab es einen Sexualkundevortrag. Dann kam endlich die Disko, die erst richtig in Schwung kam als es richtig dunkel wurde. Die Musik war größtenteils besser als erwartet, außer für unseren Punk, der im Verlauf des Abends ab und zu seine „Pogo-Künste“ unter Beweis stellte. Insgesamt ein gelungener Abend. Nur die Zugaben hätten ein klein wenig fetziger ausfallen können oder sagen wir etwas wozu man tanzen kann. Danach nahmen die Betreuer wie jeden Abend Lauerstellung vor unserem Zelt ein während die anderen Zeltbewohner gemütlich ratschen konnten und wir zum Schweigen gezwungen waren. Naja fast... Noch zur Wahl des Lagerparlamentes: Die Sieger waren ja eigentlich klar, besonders

Všechno se snědlo, ale co z toho se strávilo?

nachdem es ein Mädchen und ein Junge sein mussten.

Sebastián Straub

Čtvrtek 3.8.2006

Ranní vstávání se všem líbilo, protože nás vzbudila Móňa. Hlavně kluci si jí nemohli vynachválit a na zasedání parlamentu vyžadovali aby je budila každé ráno. Jelikož ve středu přšelo a mělo se jít na výlet na který se nešlo, bylo nám jasné, že nás to čeká dneska. V 10:00 jsme se rozdělili do sedmi skupin a po 10 minutách vycházeli. Skupiny 5 6 7 se neustále doháněli. Já jsem do Gaistahlu dorzila v 18:00. v půl sedmé byla večeře a další scénka. Ve 20:00 bylo zasedání parlamentu, kde jsme se domluvili na určitých bodech programu. Ve 20:30 začalo karaoke, kde se vystřídaly skoro všechny žánry písniček. Navštívilo nás pár hostů a šli jsme spát.

Veronika Kovaříková



Pátek 4.8.2006

Dnešní den začal dobře. Po vynikající snídani začal velmi zajímavý dopolední program. Moc mě bavil. Naše naděje na lepší počasí po obědě

bohužel skončila. Sluníčko a teplo vystřídalo déšť a bouřka. Ale i vdešti jsem se zabavila. Naučila jsem se dělat zvířátka z korálků. Je to tady prostě super. Moc se mi tu líbí. Líbí se mi všechny programy, chutná mi jídlo, no prostě všechno. Jsou tady super kámoši a ti nejsuprovější vedoucí. Už se těším na příští rok. Vaše

Klára Wastlová.

Pátek 4.8.2006

Pro: Amüsanter Nachttrip durch den Wald, kein Frühsport, super Essen, Einlagen vor dem Programm, Spielenachmittag

Contra: Kleidung mit Wasser und Mehl ist ziemlich ätzend, das Haar im Müsli war nicht so lecker, der Film, sechsstündige Wanderung

Moritz Eder



Sobota 5.8.2006

Ráno se mi líbilo, že nebyla rozcvička. Hra o městě se mi taky líbila, mohli jsme se o něm dozvědět spoustu zajímavých věcí. Lékárna i katakomby byly taky super. Pak byl bazén, ale o tom nemůžu nic psát, protože jsem tam nešla. Cesta busem byla taky dobrá (Julián a Domi

se postarali o zábavu). Když jsme přijeli, tak asi tak za 2 hodiny začala diskotéka. Myslím, že by mohla být dobrovolná účast, protože ne každého tento styl hudby láká (i když musím uznat, že se mi 2 písně líbily).

Jana Bláhová

Sobota 5.8.2006

Dnešek byl super. Ráno jsme sice měli málo času a nebyla jsem moc vyspalá, kvůli noční bojovce, při které jsem se vůbec nebála. Katakomby i lékarna se mi líbili. Ale nejlepší byl bazén. Jídlo je tu celkem dobré. Dost mě štve, že musíme být při hrách rozdělení do skupinek, kde většinou nikoho neznám. Jinak OK. Diskotéky všeobecně nemusím.

Veronika Böhmová



Sobota 5.8.2006

Gleich nach dem Frühstück machte sich das gesamte Lager auf den Weg nach Klattau in Tschechien. Dort wurde eine barocke Apotheke besucht, in der die Teilis altertümliche Medizintechniken kennen lernten. Es wurde

auch ein altes Katakombensystem besucht, das mit Mumien eine gruselige Atmosphäre verbreitete. Nach den gemeinsamen Besichtigungen wurden die jungen Studenten in kleine Gruppen eingeteilt, welche dann das Städtchen erkundeten. Als sich alle Teilnehmer wieder getroffen hatten konnten sie sich noch in einem Schwimmbad in Waldmünchen austoben.

Trotz des anstrengenden Programms feierten die Jugendlichen noch ausgiebig in der Disko am Abend und schlossen so den aufregenden Tag ab.

Neděle 6.8.2006

V 9:00 byl budíček, což bylo dobře. V 9:30 začala snídaně, a jako klasicky jsme měly chleba s marmeládou. Pak nám začal program, tedy uklízení den. Po splnění tohoto úkolu jsme šly na oběd, byl guláš s nudlemy, po Freizeitu jsme hrály casino bylo to super a pak jsme dražily směnky s úkoly, za které jsme na začátku hry dostaly 5000, - . Pak byla večere, měly jsme chleba s máslem a polívku. Večer jsme hrály hru „Vypadáš skvěle“ bylo to super a pak jsme šly spát.

Martin Královec



Všechno se snědlo, ale co z toho se strávilo?

Neděle 6.8.2006

Na tomhle dni se mi nejvíc líbilo, že jsme vstávali až v 9 hodin. Po snídani jsme se pustili do úklidu. Jelikož byl náš úklid proveden perfektně dostali jsme od Monči velkou pochvalu a nakonec jsme se sami pochválili za náš krásně uklizený stan, protože sme věděli, že už po obědě bude zase v jiném stavu. Po úklidu sme si dali výborný oběd a šli si užívat volného času. Po obědě jsme si zahráli hru kde jsme každý dostali 5000 gaisthálských pindiků se kterými jsme hráli po různých stanovištích. Nakonec jsme vydražili naše směnky a měli volno až do večere. A přichází nejlepší program dne „ Vypadáš skvěle“, kde jsme ěli zkrášlit vyvoleného, kterého jsme si vylosovali. Probíhalo to výborně a za odměnu jsme obdrželi druhé místo. Po vyhlášení soutěže, ukončení dne, vyčištění zoubků rychle do postýlky.

Eva Švejdová

Neděle 6.8.2006

Nachdem die Kinder ausgeschlafen hatten, musste der Lagerplatz erstmals nach einer Woche Lager auf Vordermann gebracht werden. Als dies geschehen war, vertrieben sie sich die Zeit bis zum Mittagessen mit Tummelspielen. Nach dem Essen amüsierten sich die Teilnehmer in einem mexikanischen Casino mit vielen verschiedenen Glücksspielen. Beim Abendprogramm, das den Namen „Du siehst klasse aus!“ trug, durften 8 Gruppen jeweils einen Betreuer stylen. Denn nach einer Woche Gaisthal war ein Großteil dieser in Sachen Frisur, Make-Up und Kleidung nicht mehr auf dem neuesten Stand.

Pondělí 7.8. 2006

Ráno bylo ve znamení zájmových kroužků. Rozdělení jsme byli do 3 skupin. Prostřídali jsme se na třech stanovištích. Na 1. jsme se učili němčinu, na 2. jsme zpívali a na 3. sme se učili něco z karate. Já se odebrala i s celým parlamentem o něco dříve, protože jsme připravovali hru na další den. Po obědě následovalo klučičí a holčičí odpoledne. My holky se šlechtily a kluci vyrazili do přírody. Okolo 16:00 jsme začali s přípravou večere. Nijak jsme se neomezovali. 1.chodem bylo TZATZIKY a 2. chodem ovocný salát s pudíngem, skořicí a šlehačkou. O půl osmé jsme se chystali za klukama do tábořiště. Od 9. - 10. večerjsme společně zpívali a ve 22:30 jsme shlédli menší představení a šli na kutě.

Verča Kovaříková

Pondělí 7.8.2006

V pondělí jsme po snídani které předcházelo náročné vstávání a ranní hygiena podstoupili kurz němčiny, karate a zpěvu, jež nám bylo velmi užitečné. Přestože mi to nešlo, jsem se velmi bavila. Po obědě jsme s Anetkou šly do vesnice na kafe a k němu v cibulově zdobeném



porcelánu asi 4 kousky marcipánových sušenek, což ve mně zanechalo velmi silné dojmy. Odpoledne bylo separované, takže jsem si připadala jako feministická aktivistka, ale bylo to příjemné, hlavně kulturní večere. Chudáci příslušníci opačného pohlaví měli jen nějaké „voňavé“ špízy, na něž čekali pět dlouhých „zábavných“ hodin plných baseballu a běhání. Né že bych jim to přála, ale patří jim to. ☺ Potom jsme přišly my, a bylo hned veseleji. Pak jsme zpívaly ty nejgaisthalovější písničky, které lze cca v 30-ti stránkovém zpěvníku nalézt, což byl druhý nejslinější dojem z celého dne (hned po těch sušenkách).

Káča Drechslerová

Pondělí 7.8.2006

Dneska ráno jsme vstávali v 7 (což je normální) a když se všichni vyhrabali ze spacáku, rozcvičili a upravili, mohlo se vyrazit na snídani. Na tabuli s programem koukali někteří dost překvapeně, ale jiní už tušili, o co asi dneska půjde...

Dopolední program se mi celkem líbil, ale přece jenom jsem se už dost těšila na odpoledne, samozřejmě bez kluků...Všechno to začalo v půl třetí, když téměř všechno mužské pohlaví odkráčelo. Mohli jsme si vyrobit vlastní tácek pod nádobí nebo si udělat plet'ovou masku. Já vybrala tu první možnost, což mě zabavilo až do té doby, než se začal nacvičovat „taneček“. Kterej vymyslela Markéta s Madlou. Byl suprovej, ale docela dlouhej a tak - když jsme docvičili a ozdobili stůl, tak se mohlo vyrazit do sprch. No zkrátka odpoledne bylo naprosto úžasný a když jsme to ještě zakočili výtečnou večerí, nemělo to chybu. Později jsme vyrazili ke klukům zpívali u táboráku, kecali a bavili se...Muselo se ale jít zpět do tábořiště, takže

- každé zábavě musí být jednou konec. Tenhle den se mi moc líbil, takže vedoucí, máte za 1.

Pondělí 7.8.2006

Zu Beginn des Tages übten sich die Teilnehmer erneut im Singen, erweiterten ihre Sprachkenntnisse und hielten ihre Körper mit Hilfe von Karate oder Tai-Bo fit. Um die Bedürfnisse der verschiedenen Geschlechter der Jugendlichen zu erfüllen, wurden sie aufgeteilt. Während die Mädchen ihren Nachmittag etwas ruhiger, z.B. mit Basteln und Kochen, am Platz verbrachten, gestalteten die Jungen ihre Zeit aktiver mit Sport und Grillen am Lagerfeuer außerhalb des Platzes. Später stießen die Mädchen dazu und es wurden einige Lieder gesungen. Als sie sie zum Lagerplatz zurückkehrten, erlebten sie eine bittere Überraschung, da der böartige Virus gerade die Organe und Körperteile befel. Darufhin wurden sie vom Gehirn des Körpers dazu aufgefordert auf einer langen Reise durch den Körper ein Gegenmittel zu entwickeln und den Virus zu finden. Jedoch sollten sie dies nicht unvorbereitet und unerholt wagen und begaben sich zügig ins Bett.

Úterý 8.8.2006

Hned po ránu byla krutá rozcvička, kde mě Domi týral...Po snídani byl program, který vymýšlel parlament. Rozdělili nás do sedmi skupin a běželi jsme štafetu. Já jsem běžel hned první úsek a překvapilo mě, že to bylo tak krátký. Čekal jsem, že to bude delší. Na prvním postu byl úkol, který mi vůbec neseďl. Měli jsme se pomocí provázku dostat až k bombónu, který byl na konci. Vadilo mi, že to nebyl obyčejný provázek, ale guma, která nechutnala

Všechno se snědlo, ale co z toho se strávilo?

moc dobře. Jinak se mi to líbilo. Odpoledne se neslo v duchu příprav na další den, tedy na Galandespiel. Měli jsme si vyrobit vlajku, poznávací znamení, luk a šíp, krabičku na lék proti viru a plynovou masku. Nejvíce problémů nám dělal luk, protože Alfrédovi se vždycky nějak podařilo každý zlomit. Ale byla sranda ☺. Večer byl akční. Už tradičně nás rozdělili do skupin. Pak jsme hádali různá slova, které někdo buďto namaloval, nebo předvedl jako pantomimu a ještě jsme hádali písničky, které jsme směli jenom broukat. Bylo to zábavné, ale nelíbilo se mi, že se nadržovalo skupině, kde byli vedoucí, a že jsme prohráli. No a pak nám nezbylo nic jiného, než jít na večerní slavnost a spát. ☺

Jan Švestka

Úterý 8.8.2006

Po raném ranním budičku a „náročné“ rozcvičce a ranní slavnosti na které již opakovaně zaznělo již „použitě“ moudro a při které jsme také z neznámých důvodů byli nuceni zpívat bez tak perfektního hudebního doprovodu v podání Špigyho a Kačky. Po ranní slavnosti následovala snídaně v podání „klasiky“. Na řadu přišel dopolední program vytvořený spoluprací členů parlamentu - mimochodem i mě, který začínal ne zas tak náročnou a hlavně originální štafetou a po vyhlášení výsledků soutěže pokračoval již v méně originálních zájmových skupinkách s provedením jsem byl celkem spokojený a myslím, že jsme neodvedli zas tak špatnou práci. Po programu následoval oběd, a sice tzv. rizoto a velmi oceňuji, že byla k máni i porce bez masa. V odpoledním programu probíhala celkem „nezajímavá“ a „zdlouhavá“ příprava na nejtěžší část tábora naší „nenáviděnou a

milovanou“ „Galende spiel“ zvanou také jako „G spiel“, poté přišlo překvapení v podání kamaráda našeho mistra šéfkuchaře Boba a sice doktor chirurgie, který nás poučil o anatomii člověka cca. učivo pro 8. ročník ZŠ, ale byl celkem stručný a po několika základních a zábavných dotazech jsme se propracovali až k večeři v podobě rajske polévky tak jak ji většina z lidí nezná. P.s. Výtečné Bobe!. Na noční program si pro nás Můňa s Ronjou a jistě s nějakou spoluprací od ostatních vedoucích připravila „velmi speciální“ večer, kde se zhodnocovala rychlost a aktivita myslím, že to bylo hodně zábavné a vůbec jeden z nejlepších večerních programů - nepočítám-li diskotéku.

...po večerním programu následovala večerní slavnost, díky bohu konečně zase se stožárami a vlajkami.

Jan Kopecký



Z.20.D.

Úterý 8.8.2006

Hned po budičku, ranní hygieně a snídaní sme se dozvěděli od táborovýho parlamentu, jak bude probíhat dopolední program. Byla to štafeta po skupinách. To mě bavilo, protože sem běžela nejkratší úsek ☺ Pak mě čekal zapeklitý úkol na postu poskládat funkční vlaštovku To mě maličko zaskočilo ☺ ale vzpoměla jsem si celkem brzo ☺ Naše skupina skončila 4. Takže to byla paráda. Po Bobovo vynikajícím obědku nás čekaly přípravy na Gelände Spiel. Dostala jsem celkem dobrou skupinu takže to šlo dobře. ☺ No a večer nás čekaly AKTIVITY s Móňou a Ronjou. Rozjeli jsme to dobře ale nevyhráli sme. ☺ Ale všechny to bavilo. I když sme řekli MÝDLO a byl to SPRCHOVÝ GEL a neuznalo se to... to teda nevidim rozdíl skoro! ☺ A pak už se všichni rozeběhli do tepla svých spacáků a dek ve stanech.

Léňa R.

Úterý 8.8.2006

Der heutige Vormittag wurde von den Teilnehmern selbst vorbereitet. Sie veranstalteten einen actiongeladenen Staffellauf, bei dem die Teilnehmergruppen auch verschiedene Aufgaben erfüllen mussten. Nach dem Mittagessen bereiteten sich die Medizinstudenten auf die anstehende Reise durch den menschlichen Körper vor, indem sie sich Fahnen, Pfeil und Bogen, Gasmasken und Erkennungszeichen bastelten. Die Zeit zum Abendessen wurde durch einen sehr interessanten und aufschlussreichen Vortrag eines echten Chirurgen, der mit Hilfe von reichlich Anschauungsmaterial den Studenten über den Körper und seine persönliche Arbeit erzählte, verkürzt. Den Abend verbrachte

die Gruppe mit Aktivitäts-Spielen, wie z.B. Pantomime oder Zeichnen. Nachdem auch dieser Tag schnell zu Ende gegangen war, begaben sich alle schnell ins Bett um für die äußerst anstrengende Reise am nächsten Tag fit zu sein.

Středa 9.8.2006

Dnes se udála věc, které se všichni báli. Gälende. Já jsem se svou skupinou vyrazila jako pátá. Na lidi ve skupině jsem měla štěstí, díky nim mi cesta dost rychle utíkala. Posty jsme sice moc dobře nezvládli, ale nikdo si s tím hlavu nelámal. Byli jsme rádi, že jsme v cíli a můžeme konečně nechat nožky odpočívat. Napapali jsme se, zazzivali a už zase se museli loučit. Vůbec nikam se mi nechtělo, ale co se dalo dělat, každá skupina šla spát jinam. Došli jsme na místo, rozložili plachty a spacáky a zalehlo se. Spalo se úžasně, až na jeden kořen, který se snažil zničit mi záda. Po chvilce jsme zase vstávali a vydali se na honbu za pokladem. Plni adrenalinu, očekávání a touhy být první jsme odhodlaně vyrazili. Bohužel naše touha nestačila. Nevadí. Sláva vítězům, čest poraženým. Pro mě bylo vítězství, že jsem tulu túru zvládla a mohla nechat odpočívat své tělo na matraci bez kořenů.

Petra Mazná

Středa 9.8.2006

Die Studenten verbrachten den gesamten Tag und auch die halbe Nacht mit der Reise durch den Körper, um den Virus und ein Antiserum für ihn zu finden. Hierbei durchwanderten sie verschiedenste Körperwelten und halfen verschiedenen Organen bei diversen Problemen. So zogen sie einen Bandwurm aus

Všechno se snědlo, ale co z toho se strávilo?

dem Darm, transportierten Sauerstoff durchs Blut, halfen der Muskulatur auf die Sprünge oder erwiesen sich als große Hilfe, als sie durch Geistesgegenwärtigkeit und Kreativität das Gehirn wieder auf Trab brachten. Anschließend stärkten sie sich beim gemeinsamen Grillen und Singen am Lagerfeuer für die letzte Etappe ihrer Reise. Nach einer kurzen Schlafpause unter freiem Himmel im Wald traten sie den Endspurt der Suche nach dem Virus im Eiltempo an, der nicht weit versteckt war. Nach der geglückten Jagd begaben sie sich alle schnell in ihre kuschligen Betten.



Čtvrtek 10.8.2006

Ahojky ☺ Včera čili ve čtvrtek jsme se probudili do ošklivého, deštivého dne. Dopoledne jsme hráli nudnou hru při, které jsme chodili a hledali papírky s čísli. Na každém papírku byla záludná otázka. Po výtečném obědě, jsme měli malou uklidňující procházku do říše fantazie. Která byla úžasná, ale uspávající a tak ne málo z nás skoro usnulo. Na odpoledním programu jsme měli hry bez hranic aneb vzpomínky na dětství. Ale zase nám to pokazilo počasí. O volném čase

jsme většinou psali dopisy a brečeli. Pomalu, ale jistě se blíží konec. Sojka je super a nám se nechce domů. Pá ☺

Edita Pešková



Čtvrtek 10.8.2006

Der heutige Tag stand ganz unter dem Motto Entspannung und Erholung. Nachdem ein bisschen länger geschlafen wurde, begann der Tag dennoch wie jeder andere mit Frühsport, Waschen und Morgenfeier. Recht ruhig wurde am Vormittag dann die Gubersause angegangen bei der Fragen aus verschiedensten Themenbereichen beantwortet werden mussten. Nach der Einstudierung eines kleinen Tanzes folgte dann das Mittagessen; danach jedoch ging es beim Spiel ohne Grenzen ein wenig aktiver zu. Bei diesem mussten die Teilnehmer in meist sportlichen Wettkämpfen gruppenweise gegeneinander antreten. Am Abend haben Teilnehmergruppen bei „Wetten Dass“ bei verrückten Wetten, wie Betreuer tragen, möglichst lang die Luft anhalten oder Armrücken gegen Betreuer, alles gegeben. Zwischendrin wurde durch Werbeeinlagen und einem Starbesuch die Show zusätzlich

aufgeheitert. Mit diesem großen Event wurde der leider schon vorletzte gemeinsame Tag beendet.

Pátek 11.8.2006

Dnes nás probudila Zuzka a bylo to nádherné probuzení. Pak přišla Ronja a řekla nám, že není rozcvička! Hurá můžeme spát déle! Na snidani jsem šla s dekou, protože byla zima. Škoda, že se, pro počasí, nevydařil fotbal! Večerní diskotéka byla super! Písničky, které jste hráli byli úžasné. Zakončení na operačním sále bylo taky bezvadné. Moc moc se mi tu líbilo a přijedu zase.

Bára



Gaisthal Junior 2006

Léto je za námi a s tím i naše letní táborové radovánky. Nebuďme smutní a připomeňme si, jaké to vlastně celé bylo☺.

Tematem letošního tábora byla kniha džunglí. Na hlavní postavy – hrdinského Mauglího, nádhernou Shanti, podlého Sherkána, potvory supy, zrádného hada Ká a inteligentní panterku Baghíru sympatického medvěda Balú – si jistě všichni vzpomínáte. Děj tohoto příběhu jsme situovali do divoké džungle a chrámu opic, který jsme provizorně zasadili do příjemného prostředí vesničky Gaisthalu a jejího malebného okolí, které k „znovuobjevení“ tohoto světově známého příběhu přímo nabádá. Tak začněme pěkně od začátku!

Mauglí se snažil zachránit svou kamarádku Shanti, kterou během nošení vody unesl zlý tygr Sherkán. Mauglí to vše bezmocně pozoroval z velké dálky a nemohl ji v tu chvíli nijak pomoci. Avšak nehodlal pouze nečinně přihlížet a smířit se s krutým osudem. Proto se rozhodl zorganizovat její záchranu a obrátil se na své věrné přátele o pomoc. U tohoto urputného boje mu pomáhala mnoho opic, což byli naši milí tajlnémeři, kteří se vydali na cestu za Sherkánem a museli zjistit, čeho se Sherkán bojí a tu věc najít. Cesta za Sherkánem rozhodně nebyla jednoduchá – počasí nebylo zcela ideální, ale to nám nikomu nezabránilo bojovat proti zlu. Opičky putovaly dlouho, plnily úkoly, překonávaly nelehké překážky až se konečně dostaly k cíli. A čehože se Sherkán bál? OHNĚ! A ten pak děti měly získat a použít jej v boji po boku statečného Mauglího proti

Všechno se snědlo, ale co z toho se strávilo?

Sherkánovi. Povedlo se jim to? No nebudu Vás déle napínat a prozradím, že děti svůj boj nakonec vyhrály, Shanti byla nalezena a vše se řádně oslavilo. Nejenže byl tábor krásným zážitkem pro všechny zúčastněné, pro mnoho byl i velkou inspirací si tuto knížku konečně přečíst ;-)

Neděle 13. 8.2006

Ráno jako vždy vstáváme v 7. Máme volno a během volna přijeli Němci. Jsou zmatky. Máme se stěhovat. Hrajem vybiku, hutututu a další hry. Je teplo. V rozhlasu se ozve: "Připravte se na oběd", a všichni si běží obvykle pro ešusy a lžice a někdo má misku nebo talíř. Po obědě nás čeká společný program. (navlékání korálků a výroba masky...). Je večere. Po večeri volno a potom společný program. Hrajeme „ich funke a polštářovanou“ je velká legrace. Je večerní slavnost při které se snímají vlajky. Jdeme spát.

Jana K.

Neděle 13. 8. 2006

Dnes jsme vstávali v 7:08. Šli jsme si vyčistit zuby a pak šli na snídani. Byla fakt supr. Pak jsme šli hrát fotbal. Po fotbale byl program, na kterým jsme hráli spoustu supr her. Bylo to fajn. Pak jsme hráli asi 15 minut fotbal s němce. Potom jsme šli na oběd. Po obědě jsme jako obvykle hráli fotbal. Pak byl program viráběli jsme: masky, bubny, modelovali jsme a tak dále. Pak byla večere. Po večeri jsme hráli fotbal. Pak byl seznamovací program. Bylo to bezva.

Jirka Královec



Pondělí 14. 8.2006

Budíček v 7:00hod. Hrála jsem fotbal s kluky. Oběd byl dobrý, potom byly hry zamotala se mi hlava a šla jsem si odpočinout. Večer byl oheň.

Bára Müllerová

Pondělí 14. 8.2006

Včera byl hezký den. Když jsme se ráno probudili, byla tu strašná zima. Daly jsme si ve stanu malou rozzcvičku. Pak skoro celý tábor zalezl do umývárny. Kde jsme si dali teploučkou sprchu, která nás všechny zahřála. Potom byla ranní slavnost, tam jsme si všichni hezky zazpívali. Potom byla snídane. Na které jsme si všichni pochutnaly. Potom byl oběd. Po obědě byly různé hry. Tam jsme masýrovaly vedoucí. Večer jsme šli k táboráku a tam jsme zpívali různé písničky. Potom byla noční hra. Která byla suprová, pak byl hon na supy. Potom nám nalili čaj který nás všechny zahřál. Ještě před čajem jsme měli večerní slavnost. Celý tábor usinal spokojeně.

Bára Linhartová

Úterý 15. 8.

SdJ & Sojka co to je?
Holky/kluci odpoledne
Akce večer

Byli jsme rozdělení na Čechy a Němce líbilo se my jak jsme si povídali o historii. Hráli jsme hru riskuj. Ale protože jsme pokazili bonus tak jsme nevyhráli. Dělali jsme špízy, chutnali mi a potom už byl večer hráli jsme hry. Líbily se mi.

Lukáš



Středa 16. 8.

„Tak už je to tady, řekli jsme si a radovali se z toho že už svítí sluníčko. Podle předpovědi nemělo pršet. Sotva půl hodiny po snídani zaznělo: „Všechny opice do Svatyně.“ Sotva jsme přišli, dostali jsme příkaz udělat si věci pro přežití v džungli. Vyrobil jsem opravdu pařmenskou čepici, se kterou jsem byl nadmíru spokojen. Sotva půl hodiny po obědě se ozvalo: „Gruppe 1“. Když jsme vyšli, ukázalo se že všechno, co jsme vyrobili je naprosto na... Byly akorát těžké a špinily. Jen co jsme se vrátili z 6ti hodinového výletu (pařby), šli jsme si zahrát fotbal. Takhle drsný fotbal snad Gaisthal neviděl. Bylo to tak hustý, že nás

začali bolet nohy. Potom jsme šli k táboráku a zpívali písničky. Následovala večerní soutěž. Nevyhráli jsme. A jenom suše konstatovali: „Gruppe 1...“

S mým kamarádem Kaličem jsme se shodli, že toho bylo opravdu dost a šli jsme do stanu na „Party only Klaus“ s našimi Deutsche Freund(e).

Toť konec!

Já (Petr)

Středa 16. 8.

Budiček byl v 7 hodin. Pak jsme šli na rozcvičku. Po rozcvičce byla snídaně. Potom jsme vyráběli věci: štít, dalekohled a čepice... asi půl hodiny potom, co jsme vyrobili všechny potřebné věci, byl oběd. Měli jsme chvíli na to, abychom se připravili na cestu. Čtvrt hodiny po obědě, vyrazila první skupina. Další skupina vyrazila za 15 minut a tyto intervaly se dodržovali pořád. Šli jsme po stopách Sherchána. Cestou jsme plnili úkoly. Když jsme došli na to místo (které bohužel nevím jakse jmenuje), dali jsme si tam večeři. Potom každá skupina vyšla na lov Sherchána. Sherchán byl chycen až v táboře. Pak jsme šli na večerní slavnost a protože již bylo velmi pozdě šli jsme spát.

Radovan Goliáš



Čtvrtek 17. 7.

Ráno když jsem se vzbudila, tak mě potěšilo, že poprvé za týden svítilo sluníčko. Chvilí po snídani jsme hráli hru, která se jmenovala: Z džungle do vesnice. Tato hra mě nebavila, protože jsme museli pořád jenom přebíhat z džungle do vesnice a z vesnice do džungle. Naopak mě bavila druhá hra: Vesnice. Tato hra vzpočívala v tom, že každá skupina dostala 3 papíry s otázkami. Měli jsme na to 2,5 hodiny. Tato hra byla zábavná.

Kristýna Šimková

Čtvrtek 17. 7.

Ráno jsme hráli hru kde jsme se přenášeli z džungle do vesnice. S různými zvířaty a lidmi jsme vyměňovali různé věci. Na začátku jsme měli med, který jsme vyměnili s medvědem za pírků. Pírků jsme dali supovi a ten nám jen ukázal, že se máme přenést do vesnice. Potom jsme byli ještě u dalších lidí a zvířat. Naše skupina (byli jsme v ní: já, Hannah, Karolin, Jirka a Radovan) celou hru vyhrála. Odhalili jsme, že se Šerhám bojí ohně. Po obědě jsme dostali tyčinku Twix a papír s otázkami. Tyčinku jsme museli vyměnit za papír a otázky splnit. Chodili jsme po celé vesnici a plnili otázky co byli na papíře a hledali stanoviště. U jednoho stanoviště jsme měli vymyslet básničku o džungli. Cestou na další stanoviště jsme si s Mourkem vymysleli další básničku o Kanibalích z Indie a o jednom klukovi z tohohle tábora. Večer jsme hráli hru která byla podobná Ruletě. Byla jsem ospalá a tak jsem se netěšila do postele, ale těšila jsem se do spacáku. Večer jsme si ještě chvíli s holkama povídali o otázkách co byli dnes v různých hrách.

Petra Opltová



Pátek 18. 8.

Ráno nás probudila Ursi. Vylezla jsem z postele jako první. Potom jsme šli na rozcvičku a potom do umývárny vičistit si zuby. Potom jsme šli do stanu pro nádobí a šli jsme na snídani, po snídani jsme měli volno. Potom jsme byli rozděleny do skupin a dělali jsme šaty pro Šanty a zbraň pro Mauglího a potom jsme připravovali divadlo a masky. Potom jsme to šli zkusit zahrát. Po zkoušce divadla jsme měli oběd po obědě byl polední klid. Po poledním klidu byl program a potom byl večer a to jsme měli taky program a potom jsme měli disko a potom večerku a to jsme šli spát.

Annemarie Moderová

Pátek 18. 8.

Když jsme se vzbudili hned byla rozcvička. Nechtělo se mi vstávat ale přemohla jsem se. Když skončila rozcvička tak jsme šli na ranní slavnost. Pak byla chvilka abychom se připravili na snídani. Po snídani jsme se dozvěděli kde je Šanty a Mauglí jí šel hledat se svými kamarády. Pak jsme zjistili že máme sehnat hadry pro Šantý, zbraně pro Mauglího a sehrát divadlo. Ja

jsem Balů. Pak byl obět a po něm jsme šli hrát hry. Hráli jsme hru Fotbal to mě bavilo, pak nás nahnali do sprch a čekali jsme na večeři. Před večeří jsme se rozdělili do skupin a my jsme psali Jmenovky. Po večeři jsme hráli hru na části těla vedoucích. Pak byla diskotéka.

Jana P.



Deset let očima Madlesky a dalších aktérů

To co bylo samozřejmě ale kromě táborů tím high-lightem letošního léta, bylo deset let Sojky. Deseti letům byla věnována samostatná oslava, na kterou přijelo přes 80 lidí z ČR i Německa. Deseti letům bylo věnováno samostatné číslo Zobáku. Na počest deseti let bylo vyrobeno pro každého účastníka tričko. Na počest deseti let byl sestaven film s výpověďmi těch, kterým Sojka jakkoliv vstoupila do života. Na počest deseti let byla odhalena slavnostní plaketa na oslavu založení Sojky 10.8.1996 v Gaisthalu. Na počest deseti let bylo vypuštěno deset kouzelných papirových balónů s tajnými přáními nás všech, kdo byli u toho. Na počest deseti let byla podepsána deklarace o vzájemné spolupráci mezi SdJ a Sojkou. Na počest deseti let byla odhalena slavnostní výstava s deseti panely, které odkazovaly na dění v Sojce za celou dekádu. Na počest deseti let jsme všichni ušli nejméně deset kilometrů na trase báječné LEDY v lese – aneb dobrodružné hry po lesích okolo tábora. A konečně, na počest deseti let byl na gaisthalské louce odhalen pomník zakladatelům Sojky...

Ale HLAVNĚ, každý z nás potkal na místě nejméně deset lidí, které má moc rád a které třeba i dlouho neviděl...Byl to nezapomenutelný víkend, něco mimořádného, co se vryje do paměti napořád. No, ale protože jsem o tom všem nechtěla psát jen já sama, požádala jsem pár lidí, ať nám něco kratičkého pošlou. Stačí pár řádek. Bohužel nezareagovala jich ani polovina, o to víc si vážím těch, kteří si přece jen našli chvílku a něco poslali. Tak čtěte sami:

Všechno se snědlo, ale co z toho se strávilo?



Klárís

Na 10 let Sojky jsem přijela i se svým (tehdy) nastávajícím mužem Honzou, který zde nikdy předtím nebyl. Atmosféra byla super, musím říct, že ve mně víkend zanechal dost silnou stopu, protože jsem si říkala, že všechny své staré známé už takhle dlouho pohromadě třeba nikdy nevidím. Asi budu sentimentální, když řeknu, že mě také dostalo, jak se Honzovi v Gaisthalu líbilo, když vlastně nikoho vůbec neznal. Říkala jsem si, že to je přesně důkaz toho, že Sojka a SdJ mají tu sílu zcela neznámé lidi spojovat, dávat jim chuť navazovat nové kontakty a vytvářet nová kamarádská pouta mezi lidmi z různých zemí. Pak mi vlastně došlo, že jsem v podstatě viděla na malém „vzorku“ blízkých lidí fungování a konkrétní cíl Sojky v praxi.

Už jen fakt, že na víkend přijel úctyhodný počet lidí, kteří na Sojku nezapomněli, i když to třeba nějakou dobu tak vypadalo, i když mají jistě už jiné starosti a povinnosti, mě utvrdil v tom, že ten spolek má nějakou zvláštní magickou sílu jít proti času a pouta upevňovat. Bylo to

prostě podobné, jako když jsem byla na táboře a byl Bergfest, kdy všichni spolu pařili a bavili se, vtipkovali, smáli se. Takže jsem to brala jako pomyslný Bergfest Sojky, kdy je Sojka v nejlepších letech, kondici a aktivitě a její spřízněné duše na ni nezapomínají a přijedou s ní slavit i z dalekých končin, s vidinou, že v neděli to skončí a můžou se zas otočit a jet domů. Ale já nechci, aby to byl Bergfest v pravém slova smyslu, kdy pak má přijít etapa konce a odjezdu domů, chci, aby se Sojka na tom svém pomyslném vrcholku hory držela zuby nehty, co to půjde!!!

P.S. - jako Honzovu reflexi atmosféry a jeho pocitů prosím přijměte fotky, které v Gaisthalu vyfotil. Umí se vyjadřovat v určitých momentch lépe obrazem než slovy.

<http://bj.vpohode.com/FOTO/gaistahl/index.html>



Mara

Začínám si pomalu zvykat na oslavy po deseti a více letech a ani Sojka není výjimkou... A že se pěkně vybarvila a předvedla, že už není žádným nezvedeným ptáčátkem, ale mladou a krásnou a sebevědomou ptačí dámou. Organizace šlapala jako švýcarské hodinky, účast byla hojná, program nabitý, LEDA náročná tak akorát, kuchyně pod Tomovým vedením výtečná a i počasí nám přálo. Zkrátka to klaplo. Originálních přání Sojce jsme si vyslechli už v Gaisthalu dost a dost, takže to vynechám a raději se budu těšit na slíbené DVD... :-)



Luky Vedral

Když jsem se dozvěděl, že Sojka letos slaví v Gaisthale své 10. narozeniny a že jsem mezi pozvanými, nebyl důvod nepřijet. Sice jsem v Gaisthale nebyl už dost dlouhou dobu a člověk má strach, že už to nebude jako dřív, ale skutečnost předčila má největší očekávání. Ono se tam až na pár kosmetických změn vůbec nic nezměnilo. Ti samí lidé, stejné prostředí, ta samá pohoda. Kdo tam byl, tak určitě ví, o čem mluvím. Přišlo mi, jako bych se vracel po týdnu a ne po čtyřech letech.

Oslava byla velkolepá: nejdříve úvodní slovo, vypuštění slavnostních balónů a poté dokumentární film z dílen Sojka Productions o vztahu všech zúčastněných i nezúčastněných k Sojce. Film zadal důvod k diskusi a tak se diskutovalo, radilo a bavilo až do časných ranních hodin.

Sobotní snídaně byla ve znamení klasiky: Salami oder Käse mit Brot, jen ty cornflakes chyběly. Poté „televizní“ debata, aneb jak Sojka vlastně vznikla (a kde se potvrdilo, že ty nejlepší nápady se rodí z potu a vyčerpání;-) a na závěr dopoledne jazyková animace, která mi připadala zbytečně moc složitá a překombinovaná, ale možná z ní něco uvidíte už o Velikonocích nebo na G.

Poté byl chutný obědek, odhalení slavnostní plakety a velkolepá vernisáž z uplynulých 10 let. Večer byl ve znamení již od pátku obávaného LeDa. Bylo se opravdu čeho bát: přetěžké úkoly, které sáhly až úplné dno našich psychických sil a orientace v neznámém terénu, která prověřila naši fyzickou odolnost. Ztráty byly veliké, ale náš tým se v mezinárodní konkurenci rozhodně neztratil, skončili jsme na krásném 14. místě, které bylo i kvůli více než hodinovému bloudění v neznámých lesích naším maximem. Po návratu z LeDa měli všichni myšlenky jen na teplou sprchu a něco k snědku. Obojího bylo dostatek a tak jsme všichni uléhali zmožení, ale šťastní.

Neděle byla ve znamení úklidu, odjezdu a loučení. Ale nebojte se: Desítkou to pro nás rozhodně nekončí a ahoj na členském!!!

Všechno se snědlo, ale co z toho se strávilo?



Andik

Es gibt Dinge, die ändern sich. Nachdem ich vierzehn Sommer meines Lebens in Gaisthal verbracht und den Gedanken, dass es irgendwann vorbei sein könnte, vehement verdrängt hatte, habe ich inzwischen mein Leben ohne SdJ und Sojka organisiert, ohne in eine tiefere Sinnkrise zu fallen, auch wenn es mir am Anfang sehr schwer gefallen ist. Deshalb war ich auch etwas im Zwiespalt mit mir, ob ich mich auf das Wochenende, an dem Sojka ihren zehnjährigen Geburtstag feiert, wirklich freuen sollte. Klar war ich gespannt, was aus meinen alten Freunden geworden war, aber was wäre, wenn diese gar nicht kämen und keiner etwas mit mir anzufangen wüsste, schließlich war ich schon seit vier Jahren nicht mehr im Geschehen, was in einem Jugendverband eine lange Zeit ist...

Umso mehr hat es mich gefreut, so viele altbekannte und liebgewonnene Gesichter zu sehen und gemeinsam mit allen alten und neuen Sojka-Freunden einen wunderschönen Sojka-Geburtstag zu feiern, wobei wir ein Feuerwerk an Ideen erleben durften, bei dem weder Kosten

noch Mühen gescheut worden sind.

Nachdem ich also feststellen durfte, dass Sojka wieder mal eine Super-Wochenende organisiert hat, dass die Feierstunden nichts von ihrer Feierlichkeit verloren haben, dass die Gaisthale Nächte nach wie vor eiskalt sind, die Dorfbewohner genauso genervt und polizeibereit sind, dass wir wieder unser Bier mit Hilfe der Bierbänke geöffnet haben und nicht vor drei ins Bett gekommen sind, dass Leo und Dava ein gigantisches Geländespiel entworfen haben, bei dessen Umsetzung ich genauso geflucht habe wie damals als Teilnehmer und Tomas bei der Schatzsuche immer noch so motiviert war wie vor zwölf Jahren, dass es nach wie vor junge Leute gibt, die ihre Ideale trotz enormem Zeit- und Arbeitsaufwand leben, weiß ich: Es gibt Dinge, die ändern sich nicht.





Drazí,

bouřlivou a vzrušující dobu, o kteréž jsem se vám svěřoval minule a ze kteréž mě mírně lechtalo na podbřišku, mám se střídavě oblačnými výsledky za sebou. Byl to opravdu šrumec, žádná nuda. Střídavě oblačné výsledky bych vysvětlil rozdělením na značně uspokojivé soukromé, které se mě přímo týkaly, a značně neuspokojivé nesoukromé, které se mě zas tak přímo netýkaly. Pochlubím se vám oběma okruhy svých čerstvých zážitků a postřehů.

Od minula se toho událo fakt hodně a jako soukromá osoba Pódl Černů si opravdu nemám na co stěžovat. Na poli privátním to byl totiž jeden sukces za druhým. Nejprve jsem s počtem 90 punktů ze sta možných zvládl víceméně povinně a očekávaně jazykovou zkoušku z němčiny (a to jsem si ještě v tom fofru za 5 minus bodů špatně přečetl zadání), to by totiž po těch letech šprechtění v terénu a na bojišti byla asi pěkná ostuda, kdyby to dopadlo jinak, posléze jsem za pár dní už ne tak očekávaně a už vůbec ne suverénně zdolal s 87 pojnty i anglinu. Sice to oboje byl jenom první stupeň ze čtyř (čtyřka je ale jenom pro úplný génie), ale nějak se začínat musí, že. Konkrétně ta anglina byla pro mě osobně velká výzva, což už jsem však na tomto místě v průběhu posledního roku zmiňoval několikrát. Každopádně jsem na sebe krapet samolibě a nesebekriticky hrdý, omlouvám se za to, ale jsem. Leničce Jandový z Velešína jsem už hodněkrát poděkoval osobně, nicméně má na této mé sebestrdosti lví zásluhu, je to holka šikovná, ušatá. Po tomto učebním předprázdninovém záhulu, který byl minimálně srovnatelný s předprázdninovým

záhulem vás středoškoláků, možná však i několika z vás vysokoškoláků, následovalo několik pohodových gaisthalských víkendů a posléze sám nadpozemský a bombastický (jiné výrazy pro superlativy mě momentálně nenapadají) Robí v Pešti. Bez přehánění to byl opravdu obřazáitek, něco, co jsem na koncertním poli doposud nezažil. A to nejsem bůhvíjakej jeho fanda, ale prostě je to tak. Je to Šoumen Jakobič; 60 tisíc lidí, co tam bylo, si omotal kolem prstu asi za deset minut, pak už si s náma dělal, co si zamlul a my mu to hltali a hltali... Vřele všem i jeho nefandům při první příští příležitosti doporučuji, nepřeháním. Krátce po Robím přišly na řadu obligátně krásné Gaisthaly a pak něco, co v mém osobním harddisku zůstane uloženo doufám nafurt – 10 let Sojky. Bylo to nejen nejkrásnější završení mého úspěšného léta, ale hlavně těch samotných 10 let. Vsadím se s každým z vás, že nenajdete více napěchovaný víkend absolutními programovými vrcholy, jak to bylo tam. Nevěřím, nelze, neexistuje. Každý jeden z nich by snad vystačil na samostatný víkend. A tam jsme to měli všechno v jednom!!! Rekapitulujte se mnou: film, balóny, deklarace, plaketa s výstavou a vernisáží, odhalení pomníku a snad i LEDA, no co chcete víc? Já osobně jsem ten víkend a prožitky z něj vstřebával minimálně další týden. Byl jsem dojatý, opět hrdý a šťastný, a to všechno moc, moc, moc. Jen o tom svém létě po jeho prožití píšu, říkám si, že jsem měl letos opravdu obřekliku.

Nic na tom nezmění ani skutečnost, že dvě další věci, které se mě naštěstí zas tak přímo nedotýkají, ale jsem se na ně taky moc těšil, skončily fakt velkým propadákem. Ano, ano,

mám na mysli pro nás snad až moc smutné mistrovství světa ve fotbale a taky ještě smutnější výsledek červnových voleb. Těšil jsem se fakt hrozně moc, hrozně, to si ani nedokážete představit, jak moc, žeť bohu to bylo obojí obřadtragedie. Fotbal jsem oplakal, ten bolel moc; věřil jsem až slepě, že to zlomíme, nezlomili jsme... Na těch nešťastných volbách je paradoxní, že ony vlastně skončily dobře, drtivá většina přišla a volila moudře, jedno jestli třeba Jirku nebo Mirka, hlavně že ne čerta Vojtu (jména jsou pouze ilustrativní, případná podobnost se skutečnými osobami je čistě náhodná). Akorát, že se kucí neumí domluvit, nějak si nerozumí, čímž si z nás dělají velkou srandu a vůbec si nás a naši moudrosti neváží. Je to velká tragédie, smutek, beznaděj, připadám si spíš jak někde v rovníkové Africe. Oni snad dokázali i odnaučit mě to celý furt dokola sledovat, nějak mě to přestalo bavit, noviny většinou začínám louskat až tak od třetí stránky... I když mě obě tyhle věci hodně mrzí, tak vězte, že radost a spokojenost z těch jiných věcí tohle převáží asi milionkrát!

Tak zatím a mějte se, jak nejlíp chcete.

váš Leo Poldík Černý





Výucuc ze sojčích zasedání

Místo konání: Praha - Markéta

Datum: 7. 5. 2006

Přítomní radní: Magdaléna Černá, Lukáš Kadleček, Tereza Pražská, Petr Špičan, Veronika Linková

Nepřítomní: Pavel Bobek, Michal Janoš, Tomáš Pavlíček, Monika Ženišková

Přítomní přisedíci: Zuzka Koslerová, Petr Vondruška

Témata: rozhodnutí o změně objektu na Velikonoce, široká rozprava o oslavách 10 let Sojky – kdy, kde, jak, kdo a co přesně bude mít na starost, informace o počtu přihlášených dětí na GI a II, apel na větší propagaci tábora od všech radních

Místo konání: Gaisthal

Datum: 8. 7. 2006

Přítomní radní: Pavel Bobek, Magdaléna Černá, Michal Janoš, Lukáš Kadleček, Petr Špičan, Monika Ženišková, Veronika Linková, Tomáš Pavlíček

Nepřítomní: Tereza Pražská

Přítomní přisedíci: Tomáš Kratochvíl, Zuzka Koslerová

Čestná účast: Leopold Černý

Témata: debata nad případným členstvím Sojky v německém spolku spravujícím tábořiště v Gaisthale, oznámení nalezení vhodného objektu na Velikonoce – otestováno bude na členském shromáždění, dokument o spolupráci Sojky a SdJ, neustálé problémy s databází kontaktů, úpravy webových stránek – hlavně časté aktualizace, GI + GII, zpráva od předsedy dozorcí rady (přečteno jeho zástupcem)

Místo konání: Gaisthal

Datum: 13. 8. 2006

Přítomní radní: Pavel Bobek, Magdaléna Černá, Michal Janoš, Lukáš Kadleček, Tereza Pražská, Monika Ženišková, Veronika Linková, Petr Špičan

Nepřítomní: Tomáš Pavlíček

Přítomní přisedíci: Kristina Klapalová, Zuzka Koslerová, Petr Vondruška

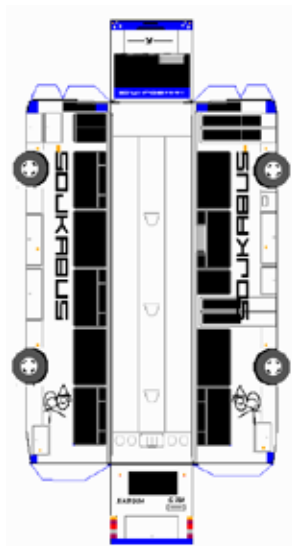
Čestná účast: Leopold Černý

Témata: zhodnocení G I, zopakování všech úkolů na 10 let Sojky, dokument o spolupráci Sojky a SdJ; ujasnění termínů podzimních akcí – poslední rada, členské shromáždění



Zdravím všechny!

Jak jste tomu byli doposud zvyklí, i dnes vás na konci čeká báječná zábava! Odpočíte si tedy od toho neustálého čtení a vezměte si k ruce vaše staré známé nůžky, které máte jistě připravené již od počátku čtení tohoto čísla Zobáku, žáno. Také nesmíte zapomenout na důležitou věc, která by vám ke konci vašeho kutění samozřejmě mohla chybět. Ano, nemyslím tím nic jiného, než vaše krásně lepící lepidlo. Nu, a to je snad vše, co budete dnes potřebovat. Téma je tentokrát opět velmi vypečené. Jsem zvědav, jestli jste ihned na začátku přišli na to, co vlastně dnes budete stříhat a lepit... Pokud vám to stále nedochází, tak vězte, že před vámi stojí Sojkabus, kterým zajisté někdy v budoucnu pojedete... ;) Můžete si s ním třeba vylepšit vaši dosavadní výstavku (pokud tedy pravidelně vystřihujete a lepíte, ehm), nebo si s ním můžete třeba jezdit po pokoji a dělat „hééén hééén“, anebo ti morbidnější z vás ho můžou třeba zapálit a hodit z balkónu. Jako vždy, nápaditosti se meze nekladou!



Výstřihovánku najdete na zadní straně!

Nakonec mi nezbývá než popřát stříhu zdar!

Špigy



Mějte se pohádkově, až budete PŘÍŠTĚ číst tyhle řádky, tak už budeme mít na uších kulichy a budeme mít plnou skříň dárků od Ježíška. Jupí! A jestli jste takový dětinové jako já, tak už byste nejradši na celý podzim usnuli jako medvědi a probrali se až už to bude!

A tak vytrvejte a u toho vytrvávání nezapomeňte, že vrána k vráně sedá, ale sojka k sojce taky a ještě víc a častejc!

Za celou redakční radu se s vámi loučí
Madleska bez leska

